Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

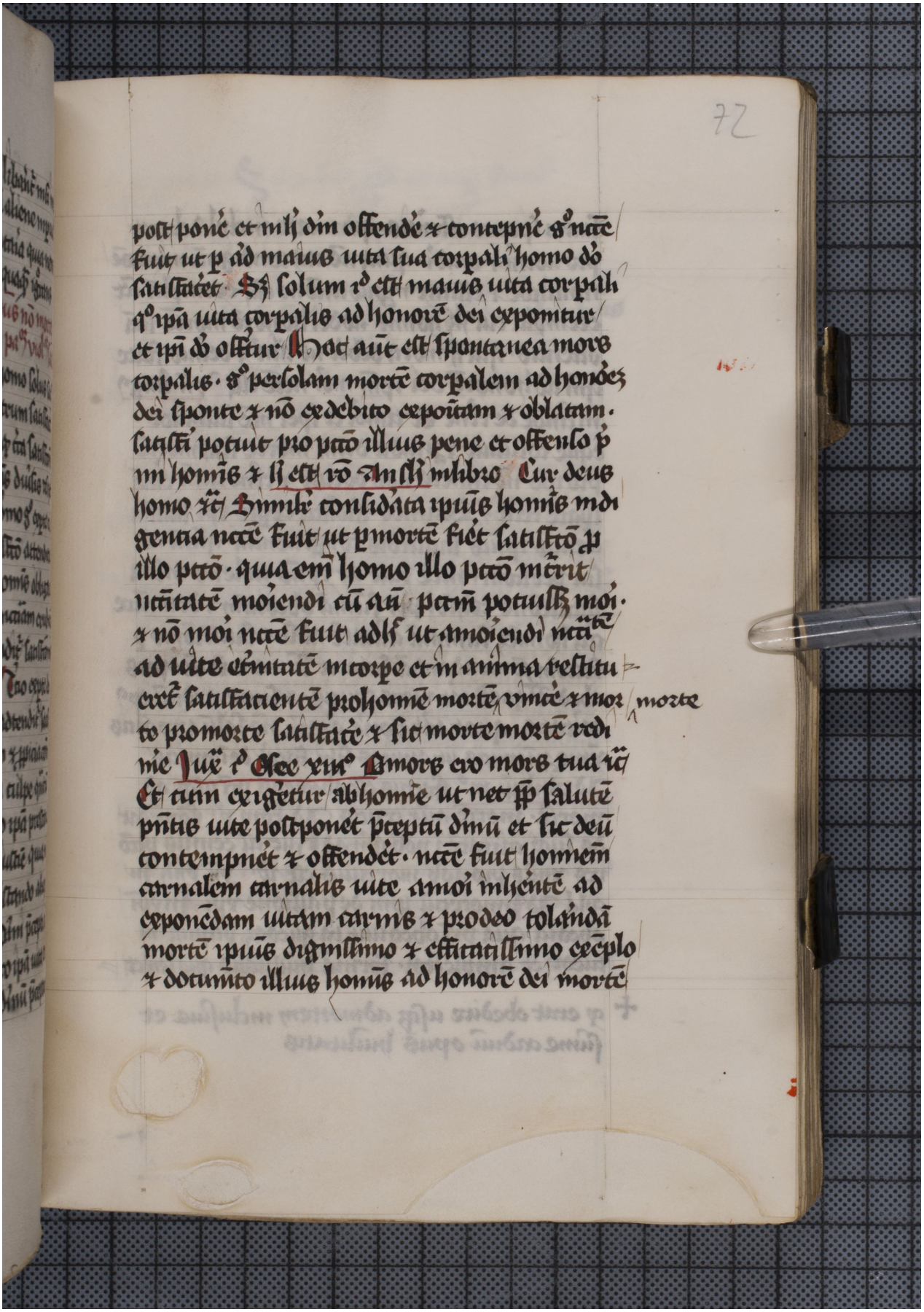

72

post ponē et mlī dīm offendē ⁊ contempnē s̄ nātē
fuit ut p ad maius uita sua corpalī homo dō
satisfaciet Sī solum r̄d est maius uita corpalī
q̄ ipā uita corpalis ad honorē dei exponitur
et ipī dō offertur Hoc autē est spontanea mors
corpalis · s̄ pro solam mortē corpalem ad honōē
dei sponte ⁊ nō ex debito expōitam ⁊ oblatam ·
satisfī potuit pro ptō illius pene et offensō p
m hōmis ⁊ lī est rō Ansī mlibro Cur deus
homo ꝛc Humānē conlidata ipius hōmis mdi
gencia necē fuit ut p mortē fiēt satisfīō p
illo ptō · quia em hōmo illo ptō mēruit
uitātē moiendi cū aū pcm potuisī moi ·
⁊ nō moi necē fuit adhī ut amoiendi necē
ad uite cōmutatē m corpe et m anima restitu
erē satisfacientē pro homē mortē vincē ⁊ mor morte
to pro morte satisfacē ⁊ sic morte mortē redi
mē Iuē r̄d Osee xiii° O mors ero mors tua ꝛc
Et cum exigetur ab homīe ut net pp salutē
pātis uite postponēt pceptū dīmū et sic deū
contempnēt ⁊ offendēt · necē fuit hōmem
carnalem carnalis uite amoi mlhentē ad
exponēdam uitam carnis ⁊ prodeo tolendā
mortē ipius digmissimo ⁊ efficacissimo exemplo
⁊ doctrīnto illius hōmis ad honorē dei mortē